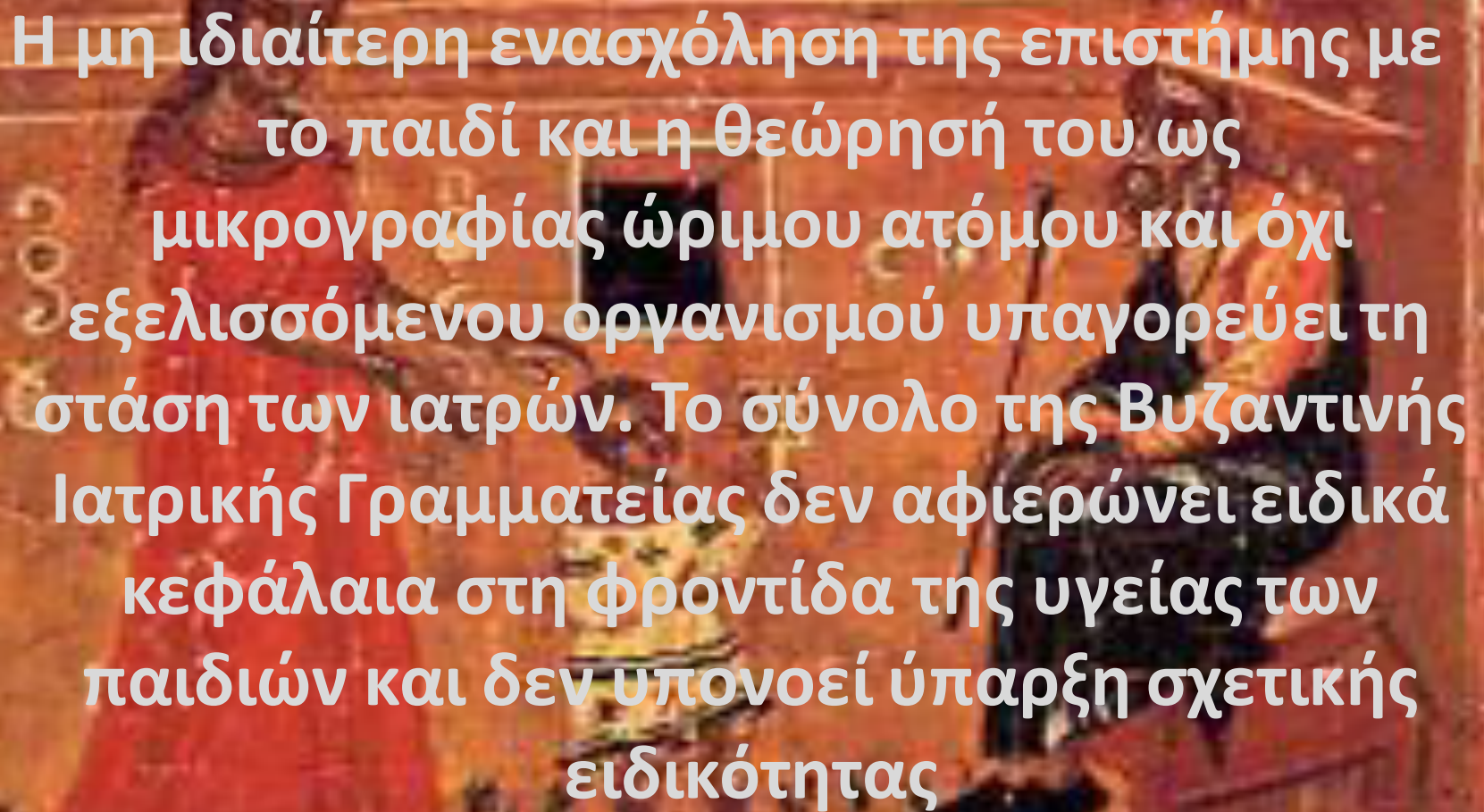

Το παιδί στη βυζαντινή εποχή

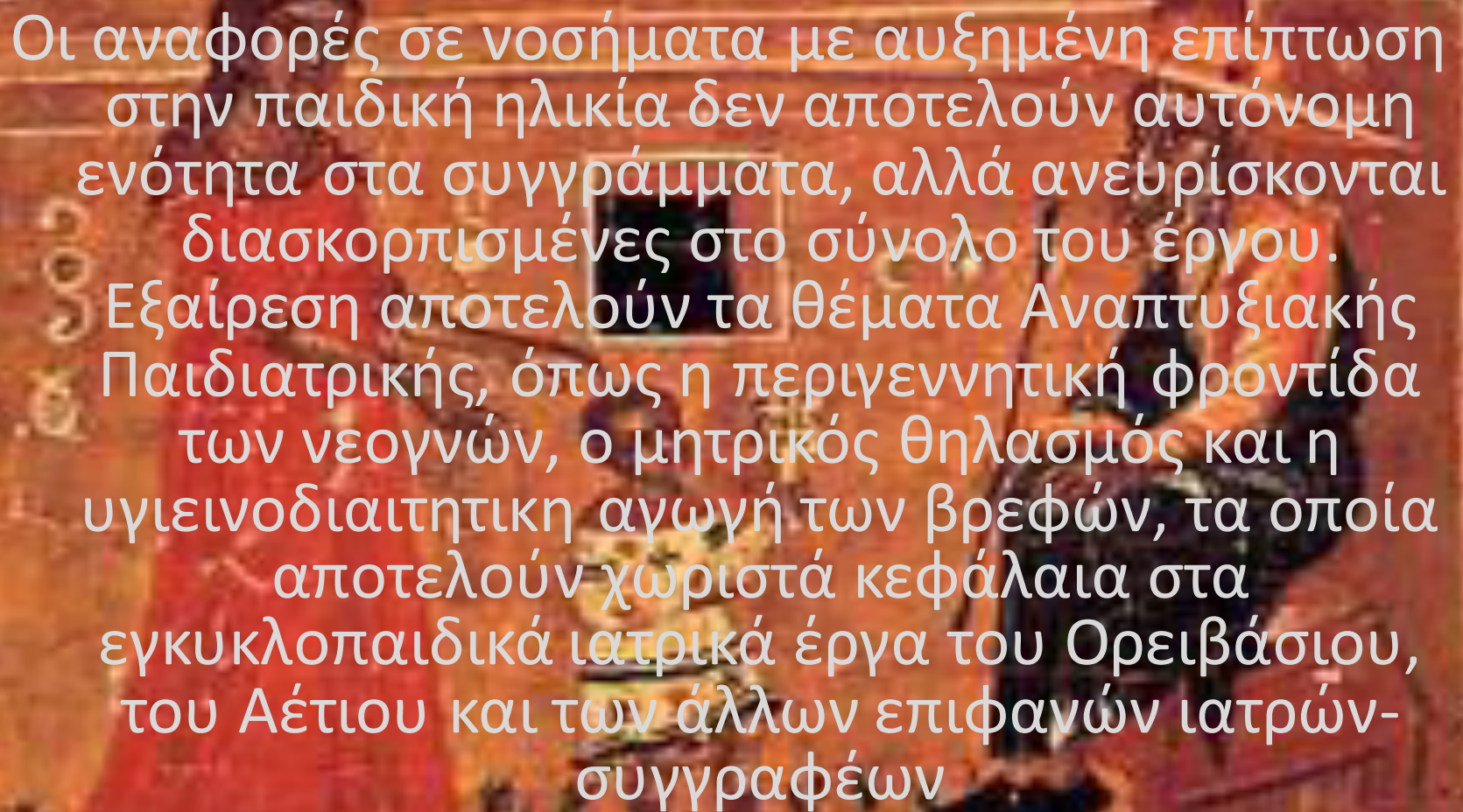

Το παιδί

Η βυζαντινή κοινωνία δεν διαφέρει από τις μεσαιωνικές κοινωνίες της Δύσης όσον αφορά τις αντιλήψεις για το παιδί, την ανατροφή, την εκπαίδευση, τη φροντίδα για την υγεία του. Οι οικογένειες δεν είναι παιδοκεντρικές και η θέση των νεότερων μελών τους δεν είναι προνομιακή. Ο ανήλικος πληθυσμός μοιράζεται την περίθαλψη και τη φροντίδα υγείας με τους ενήλικους. Η μη ιδιαίτερη ενασχόληση της επιστήμης με το παιδί και η θεώρησή του ως μικρογραφία ώριμου ατόμου και όχι εξελισσόμενου οργανισμού υπαγορεύει τη στάση των ιατρών. Το σύνολο της Βυζαντινής Ιατρικής Γραμματείας δεν αφιερώνει ειδικά κεφάλαια στη φροντίδα της υγείας των παιδιών και δεν υπονοεί ύπαρξη σχετικής ειδικότητας

A Byzantine-style painting depicting a medical scene. On the left, a figure in a red robe, likely a doctor, stands and examines a child lying on a table. On the right, another figure in dark clothing, possibly a nurse or another doctor, is seated and observing. The background is a reddish-brown wall with some faint inscriptions. The overall style is characteristic of medieval Byzantine art, with flat colors and a focus on narrative.

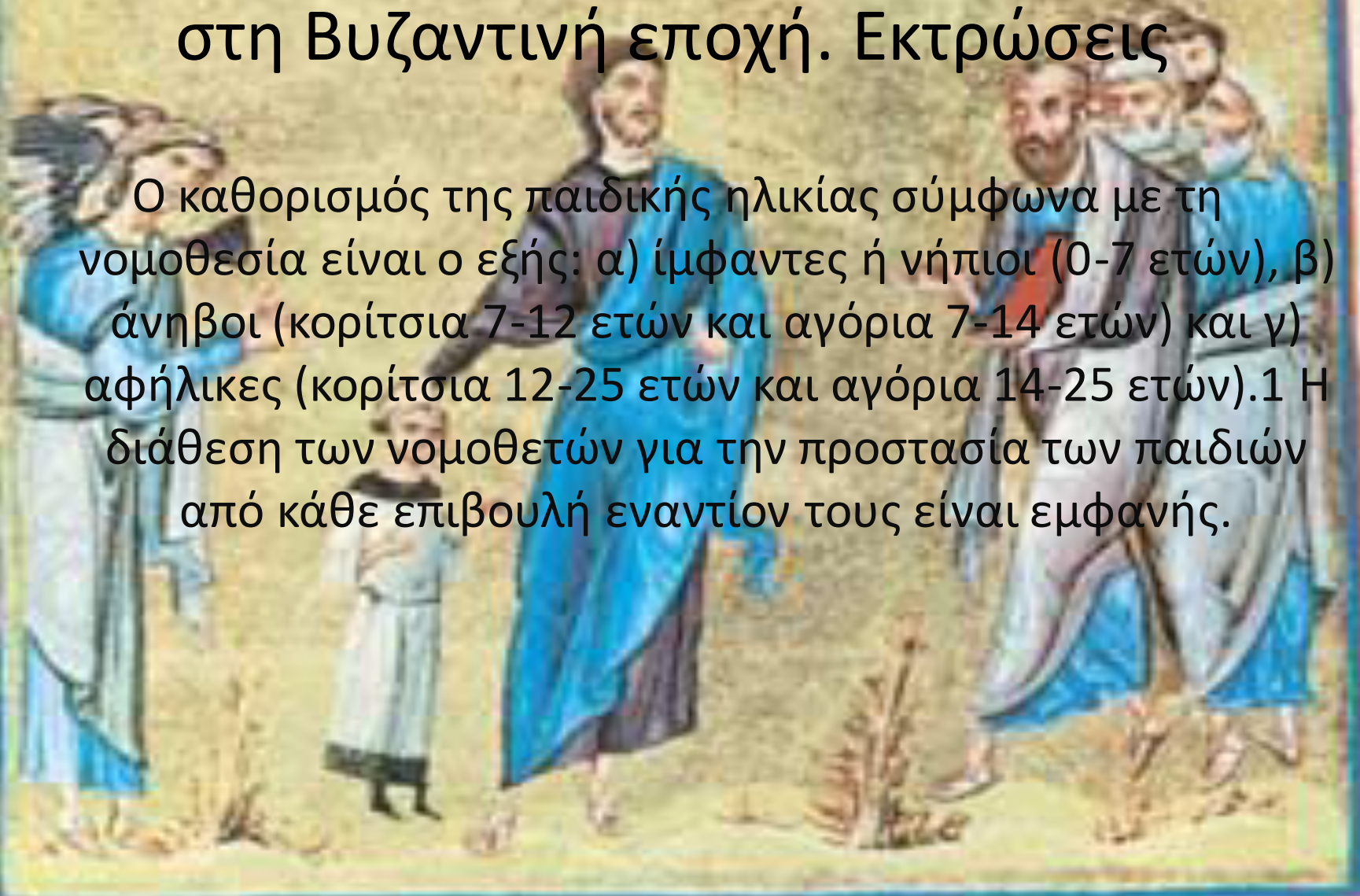
Η μη ιδιαίτερη ενασχόληση της επιστήμης με το παιδί και η θεώρησή του ως μικρογραφίας ώριμου ατόμου και όχι εξελισσόμενου οργανισμού υπαγορεύει τη στάση των ιατρών. Το σύνολο της Βυζαντινής Ιατρικής Γραμματείας δεν αφιερώνει ειδικά κεφάλαια στη φροντίδα της υγείας των παιδιών και δεν υπονοεί ύπαρξη σχετικής ειδικότητας

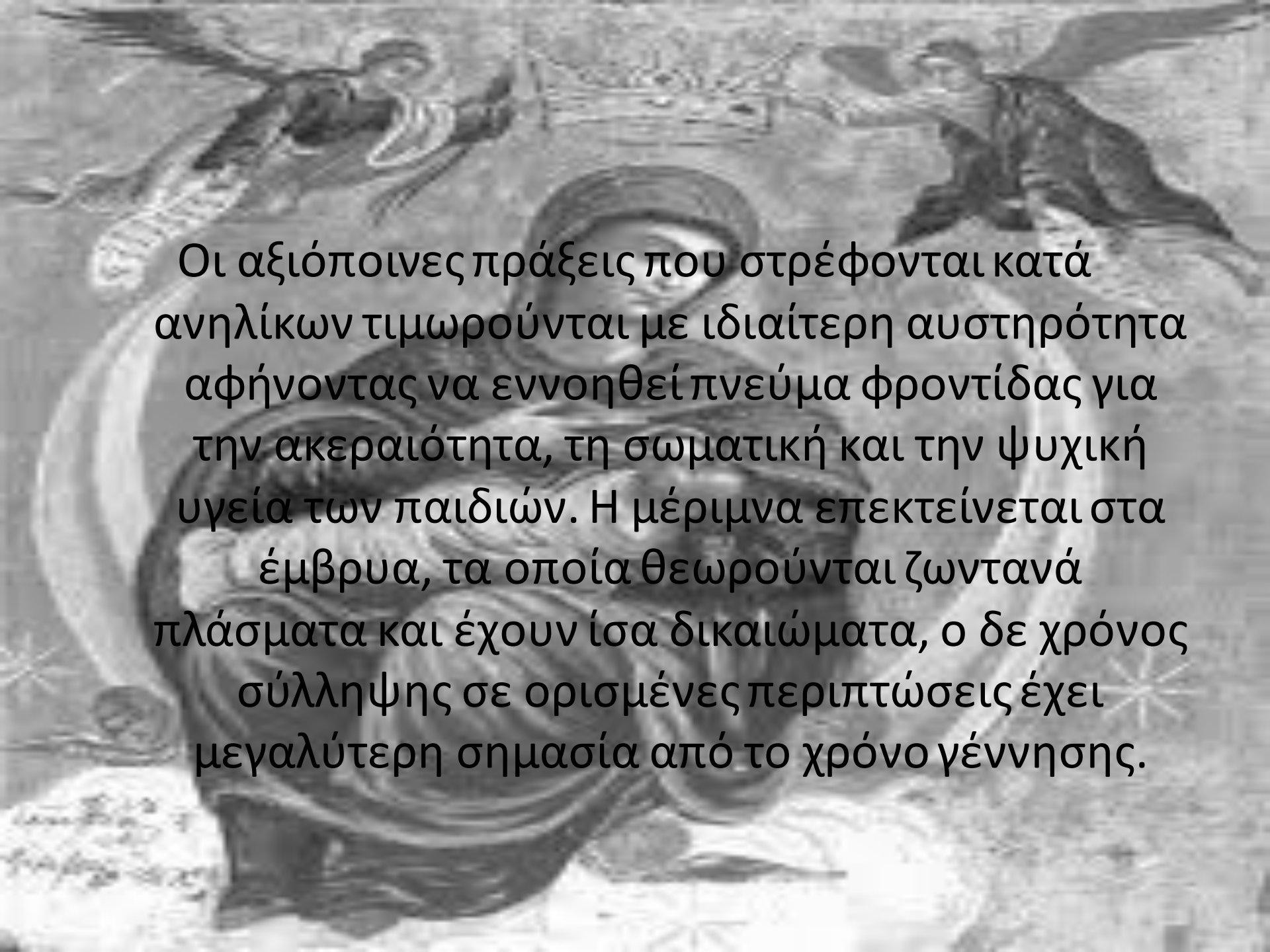

Οι αναφορές σε νοσήματα με αυξημένη επίπτωση στην παιδική ηλικία δεν αποτελούν αυτόνομη ενότητα στα συγγράμματα, αλλά ανευρίσκονται διασκορπισμένες στο σύνολο του έργου. Εξαίρεση αποτελούν τα θέματα Αναπτυξιακής Παιδιατρικής, όπως η περιγεννητική φροντίδα των νεογνών, ο μητρικός θηλασμός και η υγιεινοδιαιτητική αγωγή των βρεφών, τα οποία αποτελούν χωριστά κεφάλαια στα εγκυκλοπαιδικά ιατρικά έργα του Ορειβάσιου, του Αέτιου και των άλλων επιφανών ιατρών-συγγραφέων

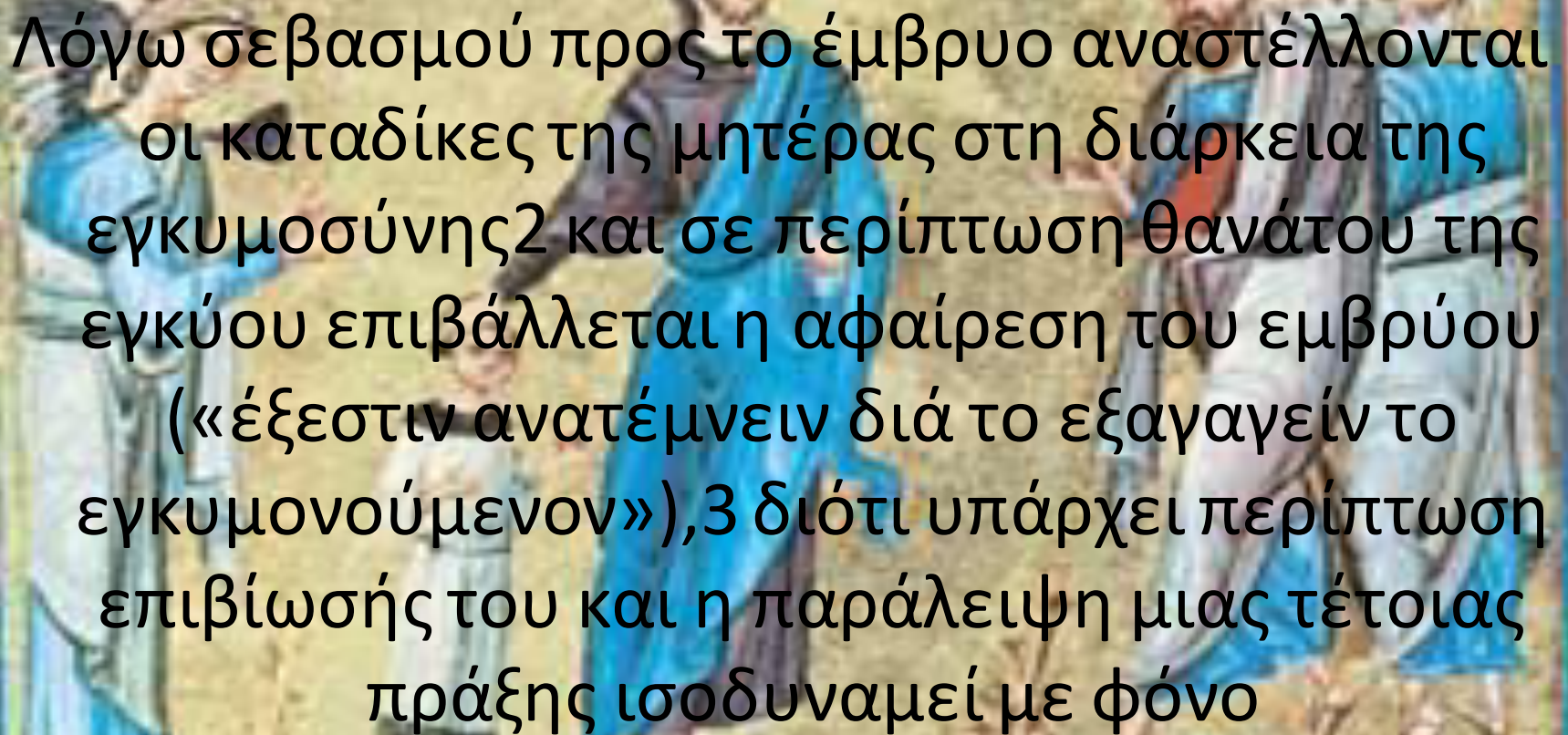
Νομική προστασία της παιδικής ηλικίας στη Βυζαντινή εποχή. Εκτρώσεις

Ο καθορισμός της παιδικής ηλικίας σύμφωνα με τη νομοθεσία είναι ο εξής: α) έμβρυοι ή νήπιοι (0-7 ετών), β) άνηβοι (κορίτσια 7-12 ετών και αγόρια 7-14 ετών) και γ) αφήλικες (κορίτσια 12-25 ετών και αγόρια 14-25 ετών).¹ Η διάθεση των νομοθετών για την προστασία των παιδιών από κάθε επιβουλή εναντίον τους είναι εμφανής.

Οι αξιόποινες πράξεις που στρέφονται κατά ανηλίκων τιμωρούνται με ιδιαίτερη αυστηρότητα αφήνοντας να εννοηθεί πνεύμα φροντίδας για την ακεραιότητα, τη σωματική και την ψυχική υγεία των παιδιών. Η μέριμνα επεκτείνεται στα έμβρυα, τα οποία θεωρούνται ζωντανά πλάσματα και έχουν ίσα δικαιώματα, ο δε χρόνος σύλληψης σε ορισμένες περιπτώσεις έχει μεγαλύτερη σημασία από το χρόνο γέννησης.

Λόγω σεβασμού προς το έμβρυο αναστέλλονται οι καταδίκες της μητέρας στη διάρκεια της εγκυμοσύνης² και σε περίπτωση θανάτου της εγκύου επιβάλλεται η αφαίρεση του εμβρύου («έξεστιν ανατέμνειν διά το εξαγαγείν το εγκυμονούμενον»),³ διότι υπάρχει περίπτωση επιβίωσής του και η παράλειψη μιας τέτοιας πράξης ισοδυναμεί με φόνο

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ

Για την εργασία δούλεψαν:

- ΕΝΤΜΟΝΤ ΤΣΑΒΟΥΣΙΑΝ
- ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΟΛΑΚΗΣ
- ΤΟΛΗΣ ΤΙΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
- ΦΑΤΙΟΝ ΤΑΜΠΑΚΟΥ
- ΑΒΡΑΑΜ ΧΙΟΝΙΔΗΣ
- ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ ΠΡΙΦΤΗ